

Abstrakt:

Konsilia tvořila důležitou součást středověké i raně novověké odborné lékařské literatury. Literární konsilium obsahovalo písemné vylíčení jednoho konkrétního případu pacienta, jeho stavu a nemoci a radu na léčebný postup, kde lékař v souladu s dobovým diskurzem rozebral příznaky, určil diagnózu i prognózu a doporučil přesnou farmakologickou léčbu i případné technické zákroky (venesekci apod.) Konsiliární literatura byla v 16. století běžnou součástí praxe mnohých významných lékařů a dnes je neprávem opomíjeným pramenem k dějinám medicíny, farmakologie, dietologie, dějin všedního dne apod. První část dizertace je věnována definici žánru, počátečním etapám jeho vývoje i zachycení specifík v období středověku. Hlavním tématem práce se staly výsledky rozboru raně novověkých konsiliárních sbírek patnácti významných lékařů z Itálie (B. Vettori, G. B. Da Monte, V. Trincavelli, A. M. Venusti, G. Capodivaccio, C. Guarinoni), Francie (J. Fernel, G. De Baillou) a německy mluvících oblastí střední Evropy (J. Crato, R. Solenander, D. Cornarius, J. Wittich, T. Mermann, J. Mattheus). Na podkladu prozkoumání téměř sedmi tisíc konsilií z dvaceti dvou sbírek či sborníků z per vybraných autorů byly vytyčeny společné znaky konsilií daného období, odlišeny příbuzné žánry a nastíněny možnosti dalšího vývoje bádání. Pro názornější předvedení variabilnosti konsilií a zároveň jako ukázky získání informací, jichž by bylo možné využít k obohacení našich vědomostí o dějinách medicíny i blízkých oborů, byla ve druhé části dizertace věnována detailnější pozornost konsiliím, týkajícím se léčby francouzské nemoci (syfilis).